

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv. III.35.421/2015/5.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola előadó bíró, Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. ... ügyvéd

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az alperes képviselője: Dr. ... jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelem benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 9.

Az elsőfokú bíróság neve, határozat kelte és száma: Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015.03.04-én kelt 14.K.27.638/2014/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.27.638/2014/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.
Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 80.000,- (nyolcvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 142.800,- (száznegyvenkétezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás:

- [1] Az elsőfokú adóhatóság a felperesnél 2011. április 1. - 2014. június 30. közötti időszakra általános forgalmi adó (továbbiakban: áfa) adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett, melynek eredményeként hozott határozatában a felperes terhére 2011. II. negyedévére vonatkozóan 1.428.000,- forint adóhiánynak minősülő adókülönbözetet, 714.000,- forint adóbírságot és 233.000,- forint késedelmi pótlékot állapított meg, valamint nyilvántartások előírásoktól eltérő vezetése miatt 50.000,- forint mulasztási bírságot szabott ki.
- [2] Az elsőfokú adóhatóság hiteltelennek tartotta a felperes által befogadott azon számlákat, amelyeket a ... Kft. (a továbbiakban: kft.1.), valamint a ... Kft. (a továbbiakban: kft.2.) tölgy rönk értékesítéséről állított ki. Érvelése szerint ezen számlákra felperes jogszerűtlenül alapított áfa levonási jogot. Az adóhatóság egy értékesítési láncolat működtetését tárta fel, mely szerint több száz köbméter tölgy rönk a Közösség más tagállamából történő beérkezését követően az ... román cég részéről leszámlázásra került a kft.1. részére, mely termékek a felperes felé, majd ezt követően a felperes a kft.2-től beszerezett további tölgy rönkkel együtt ismételten a Közösség más tagállamába, a szlovákiai ... és ... felé számlázta ki. Mindkét beszerzés tekintetében feltárt ellentmondások és az értékesítésben közreműködő gazdasági társaságnál lefolytatott ellenőrzések során beszerezett adatok alapján az adóhatóság megállapította, hogy a gazdasági események a számlákon feltüntetett felek között nem jöttek létre, a beszerzések tekintetében a szállítások tényleges megvalósulása sem igazolt. A fuvarozás körülményeinek vizsgálata körében feltárta, hogy a felperes által átmásolt fuvarlevelek nem hiteles bizonylatok, mert az azokon rögzített kilométeróra állások és a fuvareszközök műszaki vizsgáztatása során kiállított számlákban rögzített kilométeróra állások között több ezer kilométer eltérés mutatkozott.
- [3] Az adóhatóság határozatában vizsgálta a fűrészáruk vonatkozásában a felperes értékesítéseit is, rögzítette, hogy több számlát bocsátott ki adómentes Közösségen belüli értékesítésről a ... és a ... szlovákiai társaságok felé. A felperes nyilatkozata szerint a kft.1. és kft.2-től beszerezett faáru Szlovákiába történő kiszállítását saját fuvareszközeivel végezte. Az adóhatóság a szlovák adóhatóság megkeresésével feltárta, hogy a szlovák társaságok nem ismerték el a felperestől történő beszerzést. Az adóhatóság a felperes értékesítései kapcsán feltárt ellentmondások, hiteltelen fuvarlevelek és a fuvarozás igazolatlan voltára tekintettel azt állapította meg, hogy a felperes által be nem szerzett áru értékesítése a vitatott számlákon rögzítettek szerint nem történhetett meg. Tekintettel azonban arra, hogy a kibocsátott számlákon adótartalom feltüntetésére nem került sor, az adóhatóság számszaki megállapítást ezek vonatkozásában nem tett.
- [4] A felperes fellebbezése folytán az alperes jogelődje a Nemzeti Adó-

és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága a 2014. július 24. napján kelt, 3799449414. iktatószámú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozat indokolásában hivatkozott az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfatv.) 119. § (1) bekezdésére, 120. § a) pontjára, 127. § (1) bekezdés a) pontjára, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 1. § (7) bekezdésére, 2. § (1) bekezdésére, 178. § 3) pontjára, 170. § (1) és (2) bekezdésére, 189. § (11) bekezdésére, 171. § (1) bekezdésére és a 165. § (1)-(4) bekezdéseire. Érvelése szerint az elsőfokú hatóság megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a számlán feltüntetett felek között a bizonylatokon rögzített gazdasági események nem történtek meg, ezért a felperes által befogadott számlák hitelesnek nem tekinthetők, azok birtokában az adólevonási jog jogszerűen nem gyakorolható. A bizonylatok alaki és tartalmi hitelességének ellenőrzésén túl azt is jogszerűen vizsgálta az elsőfokú hatóság, hogy a hitelesnek nem tekinthető számlákhoz kapcsolódóan megvalósult-e az adókiijátszás, adózó tudott-e vagy tudnia kellett arról, hogy az értékesítésről számlát kibocsátó vállalkozás által elkövetett adókiijátszásban vesz részt.

[5] A fentiekkel összefüggésben rögzítette határozatában, hogy a fuvarozás kapcsán feltárt objektív körülmények arra utalnak, hogy a felperes magatartása kizárólag a formailag szabályos számla befogadására korlátozódott, a bizonylatok kiállításában a feleket kizárólag az adóalap csökkentésében és az adó visszaigénylésében megjelenő adóelőny motiválta.

[6] A felperes keresetet nyújtott be az alperesi jogelőd határozatának felülvizsgálata iránt állítva, hogy az adóhatóság az uniós jogba ütköző korábbi gyakorlatot követve jogszabálysértően tagadta meg az adólevonás jogát a szerződéses partnereinél feltárt mulasztások alapján anélkül, hogy bizonyította volna az adócsalásban való közreműködését. érvelése szerint a számlák megfelelő formában és adattartalommal lettek kibocsátva, melynek ellenértéket megfizette, így a jogügyletek a bizonylatoknak megfelelően teljességbe mentek.

Az elsőfokú ítélet

[7] A bíróság a felperes keresetét nem találta megalapozottnak, ezért azt jogerős ítéletével elutasította. Döntését az Áfatv. 120. § a) pontjára, 127. § (1) bekezdés a) pontjára és a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 15. § (3) bekezdésére, 165. § (2) bekezdésére és 166. § (2) bekezdésére alapította. Ítélete indokolásában rögzítette, hogy az adólevonási jog gyakorlására a valós adóalany által valós gazdasági eseményről kiállított alakilag és tartalmilag hiteles bizonylat alapján kerülhet sor. A számlákon szereplő gazdasági esemény megállapíthatóságon túl az is követelmény, hogy az a számlán feltüntetett felek között menjen végbe. Az adóhatóság által széles körben lefolytatott bizonyítási eljárás nem vezetett olyan

eredményre, amely kétséget kizáróan igazolta volna, hogy az ügyletek a számlában feltüntetett felek között és a számlában megjelölt módon mentek volna végbe. Hangsúlyozta, hogy önmagában az Európai Bíróság ítéleteire való hivatkozás nem teremtett alapot a keresetnek helyt adó döntés meghozatalára.

- [8] Megállapította, hogy az adóhatóság által feltárt ellentmondások, a számlakibocsátó társaságok iratainak hiánya, valamint időközben való felszámolása, a beszerzési forrásként megjelölt román társaság közösségi adószámának törlése, az ügylet létrejöttét igazoló egyéb szerződések, iratok, az eredeti fuvarokmányok hiánya, a fuvarokmányok hiteltelensége olyan zárt rendszert alkotó körülmények, amelyek együttesen igazolják, hogy a számlákon szereplő társaságok nem teljesíthettek értékesítést a felperes részére. A felperes sem bocsátott az adóhatóság rendelkezésére a gazdasági események tényállásszerű megvalósulását igazoló dokumentumot, ezért helytállónak minősítette az adóhatóság jogügylet hiányára történő következtetését.
- [9] A bíróság a Kúria Kftv.I.35.611/2012/4. számú ítéletére figyelemmel helytállónak találta a felperes hivatkozását, mely szerint az adólevonási jog megtagadásához nem elegendő a számla kiállító oldalán felmerülő szabálytalanság fennállásának a bizonyítása, ahhoz kapcsolódnia kell a számlabefogadó részéről felmerülő tudatos adókijátszásra irányuló magatartásnak is. Az adóhatóság által feltárt tények és bizonyítékok együttesen igazolják a felperesnek adócsalásban való részvételét. Ennek kapcsán kiemelt jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felperes nem tudta hiteles adatokkal igazolni a nagy mennyiségű faáru szállítását. Azt is hangsúlyozta, hogy jelen esetben nem csak formai hiányosságok vezettek a levonási jog elvesztéséhez.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát, az adóhiány, adóbírság, késedelmi pótlék és mulasztási bírság mellőzését kérte, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.
- [11] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Art. 97. § (4) és (6) bekezdéseiben, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket) 50. § (1) és (6) bekezdéseiben, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 206. § (1) bekezdésében, 213. § (1) bekezdésében, 215. §-ában, 220-221. §-aiban, 339. § (1) bekezdésében, valamint a 339. § (2) bekezdés g) pontjában foglalt rendelkezéseket.
- [12] Okfejtése szerint az adóhatóság nem tisztázta a megállapítások alapjául szolgáló tényállást és a részben feltárt tényállási elemek

alapján levont adójogi következtetései megalapozatlanok. Kifogásolta azt az adóhatósági megállapítást, hogy a fuvarlevelek átírása az adóhatóság tudatos félrevezetésére irányult. Ez a körülmény a fuvarozási szerződés érvényességét semmilyen módon nem érintette.

- [13] Kifejtette, hogy más társaságoknál felmerülő mulasztásokat tévesen értékelte a terhére az adóhatóság. E tárgyban hivatkozott az Európai Unió Bíróságnak C-80/11. és a C-142/11. számú egyesített ügyekben hozott ítéletére. Ezzel összefüggésben hangsúlyozta, hogy nem tudott és nem is tudhatott a szerződéses partnereinek a határozatban feltárt mulasztásairól. A számlakibocsátó társaságok ügyvezetője a gazdasági kapcsolatot elismerte, a szerződésszerű teljesítés megvalósult, ezért számára közömbös volt, hogy a számlakibocsátó honnan szerezte be az árut.
- [14] Hivatkozott a felperes a Kúria 5/2013. számú közigazgatási elvi döntésére, mely szerint az adóhatóságot terheli annak bizonyítása, hogy az adózó tudta vagy tudnia kellett volna a számlakibocsátó adókieljárásra irányuló szándékáról. Ezzel összefüggésben az alperes határozata és a jogerős ítélet más társaságok később bekövetkező mulasztásait sorolja fel, amelyek nem lehetnek relevánsak egy korábban realizálódott gazdasági esemény vizsgálata során.
- [15] A felperes kifogásolta a jogerős ítéletnek a szállítás igazolatlansága körében a műszaki vizsgáztatás során beszerzett adatokra történő hivatkozását azzal az indokkal, hogy belföldi beszerzései során nem saját gépjárművével szállított. A műszaki vizsgáztatás körében tett adóhatósági megállapítások a közösségi értékesítéseihez kapcsolódnak, mely jelen ügynek nem tárgya. A számlakibocsátó társaságok törvényes képviselői a jogügylet létrejöttét elismerték, ezért a bíróság tévesen hivatkozik az értékesítést végző társaságok törvényes képviselőinek jogügylet létrejöttét megkérdőjelező személyes előadására. A valós gazdasági eseményt igazolja a Tiszaberceli Tsz. telep egyik tulajdonosának az átrakodás tényét elismerő nyilatkozata is, ezért álláspontja szerint nincs jelentősége, hogy a számlakibocsátók a területet milyen jogcímen és hogyan használhatják.
- [16] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéleti döntése nem terjed ki a keresetben hivatkozott valamennyi jogszabálysértés elbírálására és nem tartalmazza teljes körűen a bizonyítékok értékelését, ezáltal sérti a Pp. 213. § (1) bekezdését, 215. §-át, valamint a Pp. 221. § (1) bekezdését.
- [17] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában tartását indítványozta.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem megalapozott:

[19] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen azt sérelmezte,

hogy a bíróság ítélete a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütközve jogsértő volt, mivel az alperes határozatában megállapított tényállás vizsgálata körében a feltárt bizonyítékokat okszerűtlenül értékelte és jutott abból jogszerűtlen következtetésekre.

[20] A Pp. 206. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. A Pp. hivatkozott rendelkezése ismeretében a bírói döntés a tények és bizonyítékok analízisén és szintézisén alapuló jogi minősítés, amely során a bíró meggyőződésének és a törvényeknek alávetett. Ezen alapul az általánosan kialakult és következetes bírói gyakorlat, mely szerint ha a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást sérelmezi, a jogerős ítélet érintésének csak akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, a bíróság a bizonyítékokat – azok egybevetése során – nem a maguk összességében értékelte és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen vagy lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. Nem állapítható meg jogszabálysértés akkor, ha felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja, mivel a felülvizsgálati eljárásban felülmérlegelésnek nincs helye. A jogerős ítéletben rögzített tényállás felülvizsgálata a Kúria eljárásában csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelésénél nincsen nyilvánvalóan helytelen következtetés. A felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria nem végzi el ismételten az alperesi határozat felülvizsgálatát, mivel a felülvizsgálati eljárás tárgya a jogerős ítélet jogszerűsége. [K-H-KJ-2014-401. Bírósági határozat (Kúria Kfv.IV.35.445/2013/7.)]

[21] A Kúria az ügy közigazgatási iratainak áttekintése alapján megállapította, hogy a jogerős ítéletben megállapított tényállás nem iratellenes, az elsőfokú bíróság vizsgálata a közigazgatási eljárás teljes anyagát érintette és helytállóan vonta le azt a következtetést, hogy a feltárt adatok alapján a vizsgált gazdasági események megvalósulása nem igazolható, a felperes a befogadott és az általa kibocsátott számlákon kívül nem tudott olyan dokumentumot rendelkezésre bocsátani, amely igazolta volna a számlákban rögzített események tényállásszerű megvalósulását. A felperes a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére sem tudta megcáfolni a perben az adóhatóságnak a valós gazdasági esemény hiányára vonatkozó megállapítását. Téves a felülvizsgálati kérelemnek az a hivatkozása, hogy az elsőfokú bíróság a számlák tartalmi hiteltelenségét egyoldalúan csak más társaságok által elkövetett mulasztásokra alapította. Az ítélet indokolása a döntés alapjául szolgáló adatok körében nem egyetlen bizonyítékként hivatkozott a számlakibocsátókat érintően feltárt ellentmondásokra, hanem rögzítette ezek mellett azt is, hogy melyek voltak azok a további objektív körülmények, amely alátámasztották az alperesi

határozatban rögzített tényállás megalapozottságát. Az ezzel ellentétes felperesi álláspont nem ténszerű.

- [22] A Kúria mindenképp előtt kiemeli azt a tényállási elemet, hogy a felek között a számlában rögzített tartalommal - felperes nyilatkozata ellenére - a jogügylet nem jött létre. Az adóhatóság rendelkezésére csak a kérdéses számlák, illetve az ahhoz kapcsolódó hiteltelen adattartalmú fuvarlevelek álltak. A gazdasági esemény megtörténtét igazoló dokumentumokkal a számlakibocsátók sem rendelkeztek. Az adóhatósági határozat megfelelően részletezte a szállítást dokumentáló adminisztráció hiányosságait és az abban fellelhető ellentmondásokat, amely szintén a termékértékesítés meg nem történtét támasztották alá. Az áru meglétére, származására vonatkozó adatok a széles körben lefolytatott bizonyítási eljárás során sem voltak feltárhatóak, ahogyan az sem nyert igazolást, hogy a megjelölt telephelyen tárolták volna a számlák szerinti jelentős mennyiségű faárut. Az ingatlan tulajdonosok nyilatkozatai ezt a felperesi hivatkozást nem támasztották alá. Az átrakodás egy alkalommal történő engedélyezése önmagában nem elegendő annak megállapítására, hogy kiszámlázott gazdasági esemény a számlában rögzített módon és adattartalommal teljességbe ment.
- [23] A Kúria továbbá hangsúlyozza, jelen ügy jogi megítélése során annak van döntő jelentősége, hogy az adóhatóság olyan számlázási láncolatot tárt fel a vizsgálat során, amely mögött valós gazdasági esemény nem volt igazolható.
- [24] A vizsgált időszakban az áfalevonási jog tartalmi feltételeire irányuló szabályokat a közös hozzáadott értékeadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv (a továbbiakban: irányelv) 168. cikke és az Áfatv. 120. §-a, míg a formai feltételek szabályait az irányelv 178. cikke és az Áfa tv. 127. §-a hasonlóan határozta meg. Mind az uniós mind a magyar szabályozás értelmében: az adóalany jogosult arra, hogy olyan mértékben, amilyen mértékben az adott beszerzést, adóalanyi minőségében adóköteles tevékenységéhez használja fel, hasznosítja az által fizetendő adó összegéből levonja azt az adóösszeget, melyet részére teljesített (belföldi) termékértékesítés során egy másik adóalany rá áthárított. A belföldi termékbeszerzésekhez kapcsolódó adólevonáshoz pedig az adóalanynak megfelelően kiállított számlával kell rendelkeznie. E rendelkezések betartása alól az Európai Unió Bíróságának a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott C-80/11. és C-142/11. számú Mahagében-Dávid egyesített ügyekben hozott ítélete sem ad felmentést, és nem ad olyan értelmezést, amely engedné az adólevonás feltételei alól az eltérést. Az ítéletben kifejtett jogértelmezés szerint az adóhatósági eljárás szempontjaként megadott „tudta, vagy tudhatta” formula csak akkor vizsgálandó, ha a gazdasági esemény a szerződő felek között megvalósul. Az ítélet kifejezetten hivatkozik arra, hogy az adott ügyben az ügyletet teljesítették és számla tartalmazta a HÉA szabályozásból megkövetelt valamennyi információt (az ítélet 44. és 52. pontjai). A felperes esetében nem csak a belföldről történő beszerzés

kapcsán, hanem a Közösség területére történő értékesítés vonatkozásában sem tekintette az adóhatóság megvalósultnak a gazdasági eseményeket, ezért jelen tényállás alapján az Európai Unió Bíróságának jelölt ítélete erre az ügyre nem alkalmazható.

- [25] A korábbi és jelenlegi bírósági gyakorlat szerint, amennyiben az adóhatóság bizonyítja, hogy a valóságban végbe nem ment gazdasági eseményről kibocsátott számla tartalmilag hiteltelennek minősül, a számla alapján a számlát befogadó adóalany adólevonási jogát el kell utasítani. A Kúria hasonló tényállású ügyekben hozott számos ítéletében elvi jelentőséggel mondta ki, hogy az adólevonási jog kizárólag valós ügyletekhez, tényleges teljesítéshez kapcsolódhat. (Kfv.V.35.474/2013/5., Kfv.I.35.159/2013/6., Kfv.I.35.011/2014/9.)
- [26] Az alperes és az elsőfokú bíróság kizárólag annak okán, hogy vizsgálta a felperesnek a jogügylet során tanúsított magatartását annak megállapítása végett, hogy aktív részese volt-e a számlázási láncolat következtében megvalósult adókiijátszásnak, nem teszi megalapozatlanná az Áfa tv. 120. § a) pontjának és 127. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltaknak mindenben megfelelő döntést, mivel a tartalmilag igazoltan nem hiteles számlák alapján a felperest az adólevonás joga jogszerűen nem illeti meg.
- [27] A Kúria figyelemmel felhívott a jogszabályokra és az Európai Unió Bírósága kötelezően alkalmazandó irányadó ítéleteire megállapította, hogy az alperes keresettel támadott határozata nem jogszabálysértő, az adóhatóság eleget tett az Art. 97. § (4) és (6) bekezdésében írt kötelezettségének, objektív bizonyítékokkal igazolta az adólevonási jog alapjául szolgáló számlák hiteltelenségét. Az ügy elbírálása szempontjából releváns tényeket az alperes feltárta és a bizonyítékok értékelése körében okszerűtlen mérlegelés nem történt. A jogerős ítélet nem sértheti az Art. 97. § (4) és (6) bekezdését, mivel az adóhatóságra vonatkozó eljárási szabály, az elsőfokú bíróság mindössze a keresetlevélben felhívott eljárási szabályok megsértését vizsgálhatta, melynek a szükséges mértékben eleget tett. Nem alapoz meg jogszabálysértést az értékesítésben részt vett társaságok képviselőinek és a tiszaberceli telep tulajdonosainak nyilatkozatára utaló ítéleti megállapítás, amit a bíróság a felperes tudattartalmának vizsgálata körében rögzített, ennél fogva a sérelmezett megállapításnak az ügy érdemére semmilyen kihatása nincs. Jelen esetben a már kifejtettekre figyelemmel az áfa levonási jog alapjául szolgáló ügyletek megvalósulásának hiányában nincs jelentősége annak, hogy a felperes tudott vagy tudnia kellett arról, hogy adókiijátszásban vesz részt.
- [28] A Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése szerinti eljáró jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, mivel az a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg.

A döntés elvi tartalma

- [29] Az Áfa tv. 120. § a) pontja és 127. § (1) bekezdés a) pontja

alapján az adólevonási jog gyakorlását meg kell tagadni, ha az adóhatóság bizonyítja, hogy a számlán szereplő felek között nem jött létre gazdasági esemény. Ilyen esetben az Európa Unió Bíróságának C-80/11. és C-142/11. számú ítéletében kifejtettek nem alkalmazhatók.

Záró rész

- [30] A felperes eredménytelen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, ezért a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján a Kúria kötelezte az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ára tekintettel megállapított összegű felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.
- [31] Ugyancsak pervesztességére tekintettel kötelezte a Kúria a felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.
- [32] A Kúria a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet erre irányuló kérelem hiányában tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2016. március 30.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola s.k. előadó bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:
tisztviselő